

Sygnatura akt II AKa 313/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Jerzy Skorupka

Sędziowie: SA Jarosław Mazurek (spr.)

SO del. do SA Artur Tomaszewski

Protokolant: Joanna Rowińska

5. przy udziale Stanisława Bara prokuratora Prokuratury (...) w O.

6. po rozpoznaniu 13 października 2021 r.

7. sprawy:

8. M. J.

9. oskarżonego z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 63 ust. 2 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

10. P. M.

11. oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

12. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i prokuratora co do oskarżonego M. J.

13. od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

14. z 17 lipca 2020 r. sygn. akt III K 129/19

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. J.

i P. M. w ten sposób, że:

1) przyjmuje, że podstawą rozstrzygnięć w zaskarżonym wyroku są odnośne przepisy kodeksu karnego w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4§1 k.k.;

2) w miejsce czynu przypisanego M. J. w pkt 2 części rozstrzygającej wyroku przyjmuje, że M. J. w dniu 9 października 2018 r. w miejscowości C. (gmina B.), przy użyciu posiadanych narzędzi i wbrew przepisom ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii usiłował zebrać ziele konopi innych niż włókniste z uprawy, na którą składało się 160 krzewów konopi innych niż włókniste lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie go przez funkcjonariuszy Policji, czym wyczerpał znamiona występku z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podst. art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3) przypisany M. J. w pkt 3 części rozstrzygającej czyn kwalifikuje z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 k.k. oraz stawkę dzienną kary grzywny orzeczoną na podstawie art. 33§2 k.k. obniża do kwoty 20 (dwudziestu) zł;

4) przypisany P. M. w pkt 21 części rozstrzygającej czyn kwalifikuje z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 k.k.;

5) stwierdza, że wobec M. J. utraciło moc orzeczenie o karach łącznych zawarte w pkt 6 i 7 części rozstrzygającej;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec M. J. i P. M. utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. – w brzmieniu ustawy obowiązującej do 23 czerwca 2020r w zw. z art. 4§1 k.k. za przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt 1 i 3 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku i w pkt I.2. tego wyroku wymierza M. J. karę łączną roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną na 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 09.10.2018 roku godz. 19.00 do 08.03.2019 roku godz. 15.00;

V. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego i wymierza M. J. opłatę w kwocie 1100 zł zaś P. M. opłatę w kwocie 530 zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 313/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>		
Wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 17 lipca 2020 r. sygn. akt III K 129/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. J.	Oskarżony był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z 6 marca 2013 roku za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat z obowiązkiem naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.	karta karna	1189
2.1.1.2.	M. J.	opinia o skazanym wskazująca na umiarkowane zachowanie w trakcie pobytu w izolacji w okresie od 12 października 2018 r. do 8 marca 2019 r.	opinia o skazanym Dyrektora Aresztu Śledczego w O..	1193
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	karta karna	dowód niekwestionowany pochodzący z zasobów krajowego rejestru karnego.	
2.1.1.2	opinia o skazanym Dyrektora Aresztu Śledczego w O.	dowód niebudzący wątpliwości – opinia sporządzona przez uprawnionego przedstawiciela Służby Więziennej - Dyrektora Aresztu Śledczego w O., opinia sporządzona według formularza, zawierająca szczegółowy opis zachowania osadzonego w trakcie pobytu w izolacji penitencjarnej odnosząca się zarówno do stosunku osadzonego do współwięźniów, Służby Więziennej jak również zarzuconych mu czynów.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione			

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Prokurator Okręgowy w Opolu na podstawie art. 438 pkt. 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 63 ustęp 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegającą na jego niezasadnym zastosowaniu w odniesieniu do czynu z pkt. II części opisowej wyroku, w sytuacji gdy z niebudzących</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

wątpliwości ustaleń faktycznych wynika, że M. J. w dniu 9 października 2018 r. usiłował dokonać zbioru ziela konopi innych niż włókniste z uprawy prowadzonej przez inne osoby w zagajniku w pobliżu miejscowości C., celem wytworzenia z niego znacznej ilości środka odurzającego, co nakazywało zakwalifikować to zachowanie jako występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 63 ust. 2 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., natomiast zastosowany przez sąd I instancji przepis może znaleźć zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy sprawca – upraszczając – nielegalnie uprawia rośliny, które mogą dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego,

2. obrazę przepisu art. 33§3 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w odniesieniu do grzywny orzekanej za czyny z pkt. I i II części opisowej

	<p>wyroku i ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, skoro w przypadku grzywny orzeczonej w związku z przypisaniem sprawstwa czynu z pkt. III części opisowej wyroku jak i w odniesieniu do kary łącznej grzywny sąd I instancji ustalił wysokość stawki dziennej grzywny na poziomie 40 zł, podczas gdy właściwie stosując przepis art. 33§3 k.k., co do zasady nie jest możliwym określenie w tym samym orzeczeniu różnej wysokości stawki dziennej, albowiem leżące u podstaw tego rozstrzygnięcia ustalenia faktyczne odnośnie sytuacji majątkowej oskarżonego są zawsze takie same w odniesieniu do każdego z przypisanych czynów.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ad 1. Zarzut obrazy prawa materialnego to jest</p>				

art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii okazał się częściowo zasadny, albowiem przy ustalonym stanie faktycznym polegającym na próbie zebrania z pola ziela konopi, działanie sprawcy winno być zakwalifikowane jako usiłowanie dokonania przestępstwa z art. 63 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a nie jak to błędnie przyjął sąd I instancji z art. 63 ustę 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co być może wynikało z omyłki pisarskiej w treści wyroku. Co do kwalifikacji dotyczącej odpowiedzialności z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd odniesie się w części dotyczącej omówienia przyczyn dokonanej zmiany zaskarżonego wyroku.

Ad 2.

Podniesiony przez skarżącego zarzut obrazy przepisów dotyczących określonej stawki dziennej grzywny przy przestępstwach

przypisanych oskarżonemu jest o tyle zasadny, że rzeczywiście stawka dzienna przy każdym czynie musi być określona w tej samej wysokości, albowiem sytuacja majątkowa do której odnosi się stawka dzienna w dacie wyrokowania jest zawsze taka sama u tego samego oskarżonego. Z uwagi jednak na zasadę (art. 434 § 1 pkt. 2 k.p.k.), iż sąd odwoławczy jest związany zarówno kierunkiem jak i zakresem środka zaskarżenia to nie było możliwe orzeczenie reformatoryjne zgodnie z wnioskiem prokuratora i określenie stawki dziennej na wyższym poziomie to jest 40 zł, bowiem skarżący prokurator nie sformułował równocześnie zarzutu rażącej niewspółmierności kary, a jedynie obrazę przepisów prawa materialnego dotyczących orzeczonej kary grzywny.

Wniosek

Prokurator wniósł o zmianę

zasadny

<p>zaskarżonego wyroku w pkt. 2 części dyspozytywnej poprzez zakwalifikowanie czynu z pkt. II części opisowej wyroku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 63 ust. 2 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11§2 kk,</p> <p>zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 i 2 części dyspozytywnej poprzez określenie wysokości stawki dziennej grzywny wymierzonej za czyny z pkt. I i II części opisowej wyroku na poziomie 40 zł.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z powodów wskazanych wyżej wniosek prokuratora zarówno co do zmiany kwalifikacji i przyjęcie art. 63 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został uwzględniony, natomiast nie mógł</p>			

<p>być uwzględniony wniosek co do zmiany wysokości stawki dziennej grzywny na poziomie 40 zł.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obrońca oskarżonego M. J. adv. R. S. na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił:</p> <p>rażącą niewspółmierność jednostkowych kar pozbawienia wolności i łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonych jednostkowo w pkt. 1,2, 3 i 5 części dyspozytywnej wyroku w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, gdyż prawidłowa ocena okoliczności dotyczących jej wymiaru uzasadnia orzeczenie jej w niższej wysokości.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut jest oczywiście chybiony, zresztą skarżący w treści złożonej apelacji nie wskazuje żadnych</p>				

przekonywujących argumentów, które pozwalałyby na przyjęcie, iż wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe jak i kara łączna są rażąco niewspółmiernie surowe. W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji w sekcji 4 wskazał na okoliczności, które były przedmiotem oceny wymiaru orzeczonej kary, a w szczególności przyznanie się oskarżonego do winy, złożenie obszernych wyjaśnień zgodnych z materiałem dowodowym i ustalonym stanem faktycznym, pozytywna opinia środowiskowa. Podnieść należy, że zarzut orzeczenia kary rażąco niewspółmiernie surowej nie znajduje uzasadnienia, a podniesione argumenty nie są trafne. Jak podniesiono wyżej sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił właściwości i warunki osobiste oskarżonego które in concreto nakazują orzec karę mając na względzie

wychowawcze oddziaływanie kary w stosunku do oskarżonego. O zasadności zarzutu kary niewspółmiernie surowej można mówić wyłącznie wtedy kiedy wymierzona kara nie spełnia ustawowych celów kary, to jest gdy przekracza lub nienależyte uwzględnia stopień winy i szkodliwości społecznej. Sąd Apelacyjny w całości akceptuje podnoszone w orzecznictwie poglądy, że zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym wypadku, w którym jest możliwa według własnej oceny sądu odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą, o randze zasadniczej, rażącej, wręcz "bijącej w oczy" (tak m. in.: wyrok SN z dnia 16 lutego 2009 r., II K 132/05, LEX nr 725034). A tak w przedmiotowej sprawie przecież nie jest.

Wniosek			
<p>Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności i jej wymierzenie w granicach dolnego ustawowego zagrożenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Niemożliwe było uwzględnienie wniosku obrońcy i obniżenie orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej, albowiem i tak wymierzone kary orzeczone były w dolnych granicach możliwości ustawowego i sądowego wymiaru kary. Jak wskazano powyżej nie stwierdza się, by orzeczone kary były niesprawiedliwie w sposób rażący.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			

4.1.	<p>W toku kontroli odwoławczej nie stwierdzono występowania okoliczności wynikających z art. 439 § 1 k.p.k. oraz 440 k.p.k., natomiast stwierdzono zaistnienie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu na podstawie art. 455 k.p.k. dotyczących wadliwej kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. 2 części rozstrzygającej w zakresie przypisanego przestępstwa z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Skoro z ustalonych i przyjętych przez sąd I instancji okoliczności faktycznych wynika, iż oskarżony został zatrzymany na polu uprawnym, gdzie rosły krzaki ziela konopi i został zatrzymany z		

narzędziami (nożem, nożycami) do ich ścięcia, to jakkolwiek jego dalszym zamiarem było wysuszenie zebranego ziela i w ten sposób wytworzenie marihuany to zgodnie z art. 13 § 1 k.k., oskarżony może odpowiadać tylko w zakresie działania, które rzeczywiście zrealizował swoim zachowaniem to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 63 ustęp 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W świetle polskiego porządku prawnego odpowiedzialności karnej podlega tylko ten kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełniania (art. 1 k.k.). W przypadku czynu dokonanego przez oskarżonego można mówić co najwyżej o usiłowaniu zebrania ziela konopi, natomiast w ogóle nie można mówić o odpowiedzialności za istniejący wyłącznie w myślach oskarżonego zamiar dalszy polegający na wysuszeniu tego ziela konopi celem uzyskania marihuany. Zasady

odpowiedzialności karnej w polskim porządku prawnym oparte są na odpowiedzialności za czyn dokonany, czyn usiłowany, ewentualnie za podjęcie czynności przygotowawczych do czynu zabronionego.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii w tym wypadku nie przewiduje czynności przygotowawczych do wytworzenia środka odurzającego, a na pewno nie mogą być nimi zbiory ziela konopi. Natomiast sam zbiór ziela konopi nie jest jeszcze usiłowaniem wytworzenia marihuany, bowiem zgodnie z definicją usiłowania określoną w art. 13 § 1 k.k. "odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje". Istotna jest tutaj tzw. bezpośredniość działania poprzedzająca (bez żadnych czynników pośrednich)

dokonanie czynu zabronionego.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy co do M. J. zakresie pkt. 1,3,4,5, a co do P. M. w zakresie pkt 21,22,,23,24,25,26,27 oraz orzeczenia dotyczące dowodów rzeczowych (pkt 32-35).		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Rozstrzygnięcia zawarte w przywołanych wyżej punktach części rozstrzygającej wyroku były prawidłowe w części także nie były zaskarżone przez strony postępowania.		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Sąd Apelacyjny wyrokiem z 13 października 2021 r. orzekł następująco:</p> <p>I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. J. i P. M. w ten sposób, że:</p> <p>1) przyjmuje, że podstawą rozstrzygnięć w zaskarżonym wyroku są odnośne przepisy kodeksu karnego w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4§1 k.k.;</p> <p>2) w miejsce czynu przypisanego M. J. w pkt 2 części rozstrzygającej wyroku przyjmuje, że M. J. w dniu 9 października 2018 r. w miejscowości C. (gmina B.), przy użyciu posiadanych narzędzi i wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii usiłował zebrać ziele konopi innych niż włókniste z uprawy, na którą składało się</p>		

160 krzewów konopi
innych niż włókniste
lecz zamierzonego
celu nie osiągnął
z uwagi na
zatrzymanie go przez
funkcjonariuszy
Policji, czym
wyczerpał znamiona
występku z art. 13 § 1
k.k.

w zw. z art. 63 ust.
2 ustawy z dnia 29
lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu
narkomanii i za to
na podst. art. 63
ust. 2 ustawy z dnia
29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu
narkomanii
wymierza mu karę
10 (dziesięciu)
miesięcy
pozbawienia
wolności,

3) przypisany M.
J. w pkt 3 części
rozstrzygającej czyn
kwalifikuje z art. 59
ust 1 ustawy z dnia
29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z
art. 12§1 k.k. oraz
stawkę dzienną kary
grzywny orzeczoną
na podstawie art.
33§2 k.k. obniża
do kwoty 20
(dwudziestu) zł;

4) przypisany P. M.
w pkt 21 części
rozstrzygającej czyn
kwalifikuje z art. 59
ust 1 ustawy z dnia
29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu

narkomanii w zw. z art. 12§1 k.k.;

5) stwierdza, że wobec M. J. utraciło moc orzeczenie o karach łącznych zawarte w pkt 6 i 7 części rozstrzygającej;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec M. J. i P. M. utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. – w brzmieniu ustawy obowiązującej do 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4§1 k.k. za przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt 1 i 3 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku i w pkt I.2. tego wyroku wymierza M. J. karę łączną roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną na 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza

<p>oskarżonemu M. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 09.10.2018 roku godz. 19.00 do 08.03.2019 roku godz. 15.00;</p>	
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>	
<p>Jak wynika z treści orzeczenia Sądu Odwoławczego konieczna była pewna korekta zaskarżonego wyroku. I tak przede wszystkim należało wskazać, że podstawą wszystkich rozstrzygnięć są przepisy kodeksu karnego w brzmieniu ustawy obowiązującej do 23 czerwca 2020 r., a to w związku z zasadą wynikającą z art. 4 § 1 k.k., iż stosuje się ustawę nową, a poprzednio obowiązującą wówczas gdy przepisy są korzystniejsze dla sprawcy. W przedmiotowej sprawie nie ma żadnych wątpliwości, iż obecnie obowiązujące przepisy k.k. są mniej korzystne od tych, które obowiązywały w dacie popełnienia</p>	

czynów. Jeżeli chodzi o pkt. I. 2 orzeczenia to wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia dlaczego koniecznym stało się przypisanie oskarżonemu wyłącznie występku z art. 13 § 1 w związku z art. 63 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem tylko znamiona tego przepisu oskarżony J. swoim działaniem zrealizował w dniu popełnionego przestępstwa, a ponieważ czyn ostatecznie przypisany oskarżonemu posiada dużo niższy ładunek społecznej szkodliwości konieczne stało się stosowne obniżenie wymiaru kary za dokonany występki do 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozpoznając zarzut dotyczący stawki dziennej grzywny koniecznym było określenie jej na poziomie 20 zł z powodów wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Dokonano korekty kwalifikacji prawnej w zakresie czynu

ciągłego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez przyjęcie odpowiedzialności w zw. z art. 12 § 1 k.k. (pkt. 3 i 21 części rozstrzygającej wyroku). Wobec zmiany kar jednostkowych rozwiązano orzeczenie o karach łącznych zawarte w pkt. 6 i 7 części rozstrzygającej i za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 200 stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną na 20 zł zaliczając na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

1.9. ***Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji***

1.1.7. ***Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia***

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Sąd Apelacyjny zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego i wymierzył M. J. opłatę w kwocie 1100 zł zaś P. M. opłatę w kwocie 530 zł.	
	Ponieważ apelacje obrońców oskarżonych okazały się nieskuteczne zasadnym było obciążenie oskarżonych poniesionymi wydatkami postępowania odwoławczego – po 10 zł oraz wymierzenie opłaty od wymierzonych kar w postępowaniu odwoławczym: co do M. J. w kwocie 1100 zł za obie instancje na podstawie artykułu	

	10.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zaś P. M. opłatę w kwocie 530 zł na podstawie artykułu 8 ustawy opłatach w sprawach karnych.	
7. PODPIS		
Jarosław Mazurek Jerzy Skorupka Artur Tomaszewski		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Okręgowy w Opolu		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie dotyczące kwalifikacji prawnej czynu z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 63 ust.3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – pkt. II części wstępnej wyroku, rozstrzygnięcia dotyczące wysokości stawki dziennej grzywny.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. J. adw. R. S.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru kary jednostkowej oraz kary łącznej pozbawienia wolności .	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana